

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.42. Marinianus Episcopus Ravennatensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

venundare, hinc a Romanis deficientes ad Sæculum VI.
 Longobardos confugiunt, fieri enim non A. C. 595.
 potest, ut sortem pejorem sub Barbaris
 experiantur. Aliquis nomine Stephanus
 in Sicilia Rei maritimæ Chartularius tot
 concussionum accusatur, nam Bona aliena
 invadit, & Prædia Domosque sine præ-
 via Causæ cognitione Fisco addicit, ut si
 omnia, quæ ad me de eo velata sunt, scri-
 bere vellem, magnum volumen implerem.
 Rogo te, ut hæc Imperatori suggeras. Scio,
 quid dicturus sit; nempe istarum Insula-
 rum reditus ad propugnandam adversus
 Barbaros Italiam impendi; sed vereor, ne
 vel ideo tot impensæ bis Provinciis parum
 prosint, quod non sine admixtione peccati
 exigantur; nam etiamsi inde minora es-
 sent nostra auxilia, expedit tamen, ut
 potius mortem temporalem subire cogamur,
 quam ut vos de Salute æterna peri-
 clitantes admonere cessemus.

§. XLII.

Marinianus Episcopus Ravennatensis.

Cum S. Gregorius Joanni Constantino-
 politano prima Jan. hoc anno 595. *Sup. n. 28.*
 scriberet, de Causa tamen Joannis & A- *IV. ep. 38.*
 thanasii Presbyterorum respondere distu-
 lerat. Hi Romam venerant, eorumque
 Causa ad examen vocata est in illo veri-
 similiter Concilio, quorum Canones ha-
 bemus, atque ante Corpus S. Petri quin-
 ta Ju-

Sæculum VI. ta Julii, anno Mauritii Imperatoris de
 A.C 595. cimo tertio, Indictione decima tertia,
 id est, anno 595. celebratum est. In-
 terfuere Episcopi viginti tres, si ipse S.
 Gregorius Concilii Præses adnumeretur.
 Triginta tres quoque Presbyteri, quo-
 rum omnium Tituli notantur, aderant,
 & sicut Episcopi sedebant, Diaconis cum
 reliquis Clericis stantibus. Inter Episco-
 pos loco secundo sedebat Marinianus Ra-
 vennatensis, qui honor non ordinati-
 nis antiquitati, quippe nuper electus fue-
 rat, sed Civitati, Exarchi Romani Se-
 IV. ep. 20. 21 di, datus est. Joanne Episcopo circa me-
 sem Februarium ejusdem anni defuncto,
 S. Gregorius Severum Episcopum Civi-
 tatis Ficulanae, quæ hodie Cervia dicitur,
 Visitatorem nominavit, & Castro-
 ep. 45. rio Notario Delegato suo in mandatis de-
 dit, ut Electionem secundum Canones
 fieri curaret. Optabat Exarchus, ut Do-
 natius Archidiaconus Episcopus Raven-
 natensis eligeretur; at cum S. Gregorius
 ejus vitam examini subjecisset, & reum
 invenisset multorum criminum, quæ E-
 piscopatu indignum reddebant, eum or-
 dinare noluit. Joannem quoque Presby-
 terum ad Episcopalem Dignitatem non
 admisit, quod Psalmos nesciret, & hæc
 desidia indicaret, hunc virum de Salu-
 te animæ suæ non esse satis sollicitum.
 Tandem omnes consenserunt in Electio-
 nem

nem Mariniani, quem cum S. Gregorio in ipsius Monasterio diu versatum fuisse sciebant. Multum tergiversantem & ægerrime consentientem S. Gregorius, cui nota erat viri virtus & circa Salutem animarum zelus, ordinare non est cunctatus. Conjectura est Marinianum Romano Concilio interfuisse, priusquam Ravennam se conferret. Paulo post eadem S. Gregorius Pallium misit, addito mandato, ut eo tantum in Missa & in Solemnibus quatuor Supplicationibus ornatus incederet.

Anno sequente majoris momenti monita ad eundem direxit. *Quia mihi carissimus es, inquit, instantissime te exhortor, ne tibi major pecuniæ cura sit, quam animarum; harum Saluti unice invigilet Episcopus; de his enim solum Dominus Noster rationem exiget.* Tum Secundo Abbati Ravennæ moranti scribens ait: *Excita Fratrem nostrum Marinianum, nam illum dormire credo. Venerunt ad me Viri, & inter ipsos Senes mendici. Interroganti sigillatim recensuerunt mihi nomina illorum, qui proficiscentibus eleemosynam largiti fuerunt; sollicitè autem quærenti, quid ipsis Marinianus dedisset, responderunt, se quidem ab ipso stipem petiisse, sed nihil accepisse, ne panem quidem, quamvis alias pro Ecclesiæ illius consuetudine quibuscunque pen-*

Sæculum VI.
A. C. 595.

V. ep. 28.

Epistolæ S.
Gregorii.
V. ep. 29.

tenti-

Sæculum VI. tentibus saltem panis datus fuisset. *Moror, quod ille, cui multæ vestes, vasa argentea, cellæ alimentis plenæ sunt, nihil habeat, quod det pauperibus. Igitur admonet eum, ut Spiritum Cbaritatis induat, nec existimet, satis esse, legere, orare, solitudinem amare, sed oportere etiam, largum esse in pauperes, & Bonæ Opera manibus suis accumulare, quæ absint, inane esse Episcopi nomen.*

Sup. n. 18. Tertio loco Concilii Romani legitur Paulus Nepefinus, ille ipse, qui anno 592. vacantem Ecclesiam Neapolitanam tanquam Visitator rexerat. Fortunatus Episcopus Neapolitanus inter ultimos nominatur. Omnes reliqui ex illa Italie Parte sunt, quæ aliunde Papæ subiecta erat, & plerique Civitati Romanæ vicini. Unus eorum nempe Secundinus Taurominensis ex Sicilia advenerat. In hoc Concilio sex Canones conditi, quos Papa proposuit, & Episcopi acclamando approbarunt in hunc modum:

§. XLIII.

Synodus Romana.

tom. 5. Conc. p. 1198. Gregorius Papa dixit: *Pessima Consuetudo jam diu in Ecclesiam Romanam irrepsit; quod scilicet ad Ministerium Sancti Altaris Cantores eligantur, qui deinde Diaconi ordinantur, & nihilominus sicut prius Cantoris Officio funguntur,*